

110. СТЕФАН КАРАДЖА ЛЕЖИ РАНЕН В ГОРАТА

Стефан Караджа лежи ранен в гората. Птичка му говори, че майка му, жена му и сестра му тъжат за него и жив го оплакват.

Вила са й гора, развила,
развила и раззеленила –
сал едно дърво остана,
остана, не са развило,
развило и раззеленило.
Под дърво лежи млад юнак,
млад юнак Стефан Караджа,
със девет рани наранен,
деветтях рани от куршум,
десетата рана от сабя.
На дърво птичка пееше:
“– Стефане, млад Караджо,
стани си иди, Стефане,
снощи край вази поминах
твоята майка, Стефане,
от улица в улица ходеше,
когото срещне, питаше:
– Не ли видяхте Стефана,
Стефана млад Караджа?
Твоего булче, Стефане,
и милната ти сестричка,
те тебе жив те жалеят“.